

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Clero Et Popvlo Reginensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tiam ipsam sibi non obesse respondit cum de ipsa etiam in litteris nostris mentio facta fuisset. Præterea ex quibusdam ab adversa parte inductis nixus est comprobare quod prædicta præbenda aliquando etiam fuerat aliis quam Presbyteris assignata. Cum enim diceretur in litteris ipsis quod secundum antiquam & magis usitatam consuetudinem Ecclesiæ Insulanæ præbenda ipsa esset Presbytero conferenda, usitatum etiam esse dicebat ut aliis conferretur; cum etiam dicere quod aliquid inusitato magis usitatum fuerit, sit absurdum. Cum autem Cardinalis prædictus quæ coram eo proposita fuerant, in nostra & fratrum nostrorum audientia fideliter retulisset, nos causam ipsam vestro examini duximus committendam, discretionem vestram per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus nisi vobis sufficienter constiterit per Præpositum & Capitulum Insulanum fuisse concorditer institutum, & sub pœna excommunicationis inhiberetur & hæcenus observatum, ne prædictæ præbendæ aliis quam Presbyteris conferrentur, super prædicta dimidia dicto Presbytero silentium imponatis, facientes per censuram ecclesiasticam appellatione remota eundem Magistrum plena & pacifica ipsius possessione gaudere. Quia verò Presbyter ipse ad præsentationem Præpositi & Capituli Insulan. fuit in Presbyterum ordinatus, volumus nihilominus & mandamus quatenus prædictos quindecim librarum redditus ei assignari mandetis, donec ei per Præpositum ipsius Ecclesiæ fuerit in beneficio competenti provisum. Alioquin si de prædictis constiterit, super ipsa prædicto Magistro, cum non fuerit beneficium ipsi competens, silentium imponentes, eam ipsi Presbytero per sententiam appellatione postposita adjudicare curetis, & faciatis per censuram ecclesiasticam ejus pacifica possessione gaudere. Verùm ne dictus Magister laboris, quem veniendo ad apostolicam sedem sustinuit, mercede frustretur, ei faciatis prædictos quindecim librarum redditus à Præposito monitione præmissa, sublato appellationis & dilationis obstaculo, per censuram ecclesiasticam assignari, præbendam quæ primò vacabit in Ecclesia Insulana, donationi nostræ refervari mandantes personæ idoneæ conferendam: de qua si quid aliud fuerit or-

dinarum, nos illud irritum decernimus & inane. Nullis litteris obstantibus præter assensum part. Quod si omnes &c. Datum Laterani III. Idus Augusti.

CLERO ET POPULO
Reginens.

Cum dilectus filius noster G. sanctæ Mariæ in porticu Diaconus Cardinalis, cui vices nostras tam super balio regni quam officio legationis commiseramus, apud Messanam pro ipsius regni negotiis moraretur, dilecti filij Canonici Regin. eidem obitum. . bo. mem. Regin. Archiepiscopi tam per litteras quam per suos conononicos nuntiarunt. Postmodum autem ad propria revertentes, & convenientes in unum, invocata Spiritus sancti gratia, vota sua in venerabilem fratrem nostrum I. tunc Regin. Archidiac. contulerunt, eundem sibi unanimiter eligentes in patrem suum pariter & pastorem. Cumque ad prædicti Cardinalis præsentiam accessissent, ut ab eo tam assensum quam confirmationem etiam obtinerent, ipse assensum eis regia vice concedens, & electionem examinans, cum eandem invenisset canonicè & de persona idonea celebratam, auctoritate apostolica confirmavit. Ceterum Cardinalis prædictus pericula viarum diligenter attendens, ne dicti electi consecratio nimium differretur, venerabilibus fratribus nostris universis Episcopis Reginensis Ecclesiæ suffraganeis dedit auctoritate apostolica in mandatis ut eidem munus consecrationis impenderent, Palleum à nobis, videlicet pontificalis officij plenitudinem, postmodum recepturo. In quibus prædictus Cardinalis gratiam fecisse dignoscitur, cum idem Archiepiscopus & pro duobus mittere & propter duo ad nostram præsentiam accedere debuisset. Mittere quidem, pro assensu & confirmatione pariter impetrandis. Accedere verò, propter munus consecrationis & donum Pallei obtinenda. Inter cetera namque privilegia quæ sibi sedes apostolica reservavit, unum est, & non minimum, quod Patriarchæ, Primates, & Metropolitanis pro recipiendo Palleo, pontificalis videlicet officij plenitudine, ad eam, tanquam ad magistram & matrem, debent habere recursum. Cum ergo idem Archiepiscopus primò per nuntios, & tandem per se ipsum, nuper ad sedem apostolicam ac-

Epist. 174.
Vt Archiepiscopo suo per Pontificem confirmato obediant.

cedens pro Palleo institisset, nos attendentes quod ex gratia quam prædictus ei fecerat Cardinalis, devotiorem se nobis & Romanæ Ecclesiæ deberet in posterum exhibere, fratrum nostrorum habito consilio diligenti, Palleum ipsi de beati Petri corpore sumptum, pontificalis videlicet officij plenitudinem, duximus concedendum. Nos igitur ipsum ad propria cum plenitudine nostræ gratiæ remittentes, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus ejus salubria monita & mandata recipiatis humiliter, & eadem irrefragabiliter observetis. Datum Laterani XVII. Kal. Septembris.

CONSULIBVS ET POPVLO
Aretinis.

O Vantus in persona venerabilis fratris nostri O. Ostien. Episcopi apud castrum montis sanctæ Mariæ in divinæ majestatis offensam, injuriam apostolicæ sedis, & Cleri totius opprobrium fuerit commissus excessus, vestra discretio non ignorat. Qualiter etiam in titulum memoriæ sempiternæ castrum ipsum de mandato nostro funditus sit eversum, ad vestram * nolumus notitiam pervenisse. Verum, sicut nostris est auribus intimatum, vos castrum ipsum reedificare intenditis & memoriam vindicari excessus in reedificatione ipsius penitus abolere. quod si fieret, in injuriam apostolicæ sedis & nostram perpetuo redundaret. Quia verò de vestra discretione non credimus quod Romanam Ecclesiam lædere de conscientia certa velitis, universitatem vestram monemus & exhortamur attentius, ac per apostolica vobis scripta mandamus, quatenus castrum ipsum nec vos reedificetis ulterius, nec reedificari ab alijs permittatis. Alioquin, quantumcunque nobis molestum existeret vos in aliquo molestare, id non possemus in patientia tolerare.

LITTERÆ REGIS WLCANI
Diocliæ atque Dalmatiæ ad Dominum
Papam.

B Eatissimo atque sanctissimo Patri & Domino Innocentio Dei gratia sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Summo Pontifici & universali Papæ Wlcanus eadem gratia Diocliæ atque Dalmatiæ Rex salutem & devotionis affectum. Venientibus ad nostram præsentiam Domi-

no Iohanne Capellano & Domino Simone religiosi & discreti sanctæ catholicæ & apostolicæ sedis Legatis, amodo jocundati sumus: quia sicut solis splendor in virtute sua radians totum orbem videtur illustrare, ita illorum sancta & salubri prædicatione totum regnum nostrum creditur fore illustratum. Unde merito dicimus: *Visitavit nos oriens ex alto.* Illorum itaque probitate & scientia nos informati, Deo & paternitati vestræ innumeras grates rependerè curamus, quia tales ad nos misistis, quales in voto semper habuimus suscipiendos, divino munere præditos, quia omne datum optimum & omne donum perfectum desorsum est. Præsentatis igitur litteris vestris, intelleximus quia postulationibus nostris apostolatus vestri beatitudo misericorditer acquievit. Unde nos cum magna animi devotione præcepimus ut per totum regnum nostrum omnia quæ secundum Deum sunt ordinent & confirmet; quæ autem contraria sunt, juxta illud propheticum, evelant & destruant. Accedentes itaque ad locum ubi antiquitus Concilium celebrari solitum fuit, sanctam synodum celebrare studuerunt, de vitiis & virtutibus subtiliter differentes, in communi Deo & beatissima Mariæ perpetuæ virginis & beato Petro Apostolorum principi nec non & apostolatus vestro laudum præconia persolventes. Interea noverit paternitas vestra, quia augustali stemmate undique insignimur, & quod gloriosius & beatius est, vestri generosi sanguinis affinitatem habere cognovimus. Igitur innotescimus quia in voto habuimus nunc legatos nostros ad pedes beatitudinis vestræ transmittere. Sed quia terram illam turbatam esse audivimus, facere non potuimus: quia vestris Legatis ubique debita reverentia exhibetur: sed nostri, dum illuc ire voluerint cum magna honoris magnificentia, damna forsitan & exitium patientur. Sed dum opportunum aut cõgruum tempus affuerit, honorificentius faciemus: qui sanctæ exhortationis vestræ verba perferant, quæ dulciora nobis sunt super mel & favum. Siquidem sperantes, & certum tenentes, quia ex quo Vicarius Domini nostri Iesu Christi existis, ipse per te nobis aditum regni cœlestis aperire dignetur. Et quia nullo in hoc seculo indigemus, multum rogamus ut pro nobis pec-

Epist. 175.
Castum S.
varie prohibet
reedificari.

* Credimus.

Epist. 176.
Se & regnum
sum Pontifici
commendat, &
honatur ut ad
Vngariæ Regē
scribat de ex-
pulsione hære-
ticorum.